

	<u>blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Van het Soldatenfront	
- Afzwaaiers	3
- Nieuw opgeroepen	3
- Nieuwe adressen	3
- Onze soldaten schrijven	4
3. Open Gedichtjes	7
4. Ons maandelijks portretje : den TIST	8
5. Dank ze niet af.....	
...maar bedank ze !	13
6. Van het Missiefront :	
Pater Louis Van Keer	15
7. Kaart van Breendonk met straten	16
8. Breendonk : straatnamen	17
9. Breendonk : vroeger en nu	18
10. Kennismaking met...	
Mercel Demares	21
11. Breugelkermis : " 't is ne goeie"	25
12. Sociale rubriek	27
13. Fotograferen met Jan	29
14. Verenigingsleven	
- Fanfare	31
- 't Schuur	32
- K.L.J.	33
- Kultuurkring	34
- K.W.B.	35
- K.A.V.	36
15. Sportvaria	
- Voetbal	37
- Wielrennen	39
- Biljaren	39
16. Dagklapper	40
17. Denksport	48
18. Week van de Soldaat	49
19. Medewerkers	50

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller ons bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD

van de redactie

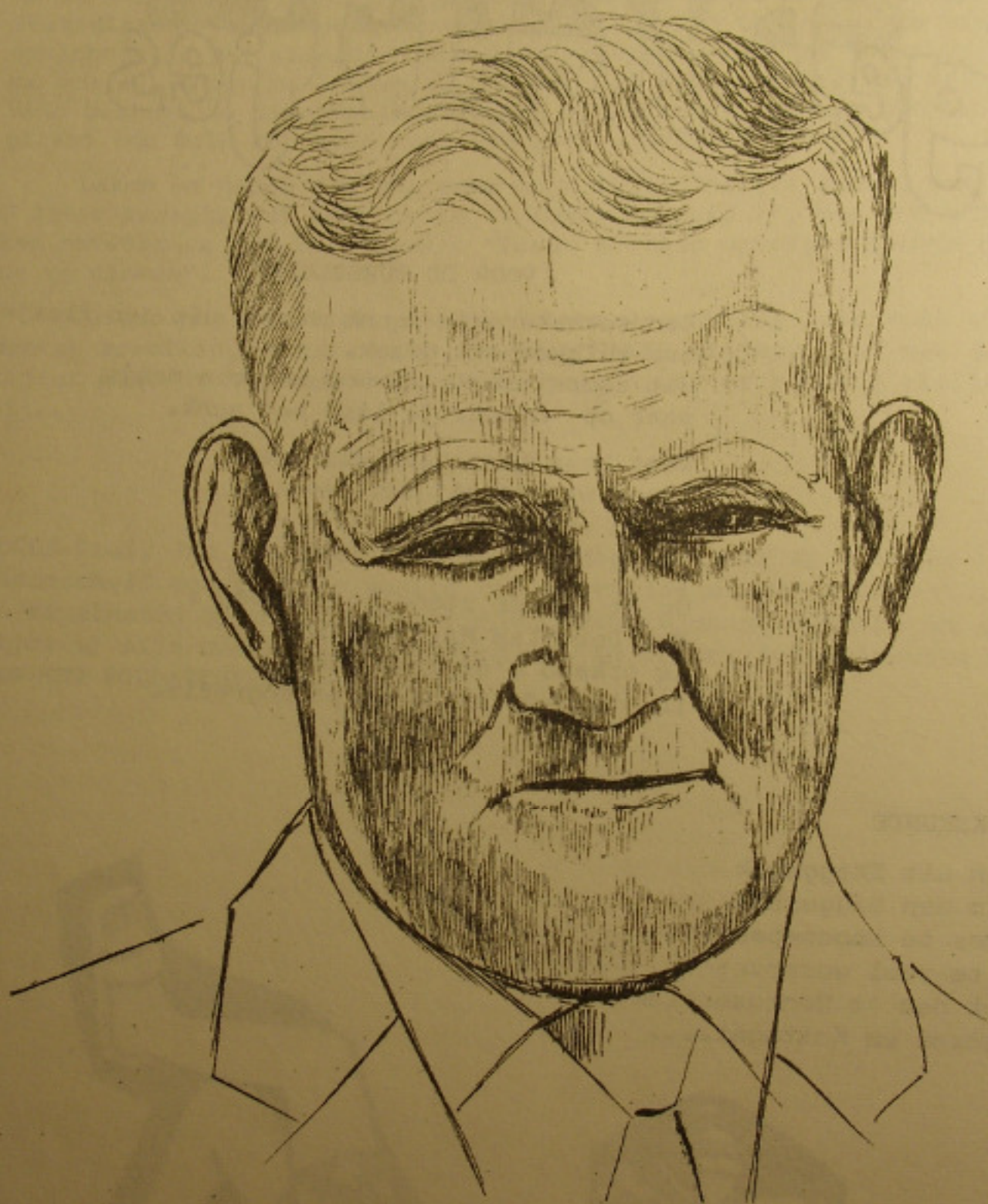
Zoals U heeft kunnen merken, hebben wij onze SCHAKEL een nieuwe "make-up" gegeven. Afwisseling is nu eenmaal nodig, is het oordeel van de redactieploeg. Wij hopen dat de nieuwe inkleding - we bedoelen dan vooral de gewijzigde titels - zullen bevallen. Terloops willen wij verklappen, dat zij van de hand zijn van kunstschilder Luk De Caluwé, die velen zich nog zullen herinneren van zijn zeer geslaagde tentoonstelling naar aanleiding van de CENTRUMFEESTEN in 1970. In een van onze volgende nummers zullen wij trachten van deze - naar ons gevoelen - rasartiest een interview te brengen. Dat wij op Luk beroep gedaan hebben voor deze vernieuwing mag geenszins als een afwijzing van José De Bondt-Smets beschouwd worden. Deze talentrijke tekenaarster verkeerde, ingevolge een weerbarstige gezondheid, in de onmogelijkheid be-doelde "vernieuwingskarwei" op zich te nemen. Helemaal DE SCHAKEL opgeven wil zij echter niet. Zij zal daarom het maandelijks protretje blijven verzorgen. Wij maken van deze gelegenheid dan ook gebruik om José voor de bewezen diensten hartelijk te danken en te feliciteren en haar een spoedig en volledig herstel toe te wensen.

De advertentieslag of publiciteitshernieuwing is achter de rug. Het werd weerom een sukses. Slechts enkele afvallers, maar daartegenover meerdere belangrijke aanwinsten. Wij beschouwen dit als een erkenning van de degelijkheid van ons blad. De adverteerders waren trouwens niet karig met hun lof-woorden aan het adres van DE SCHAKEL, die bezwaarlijk nog weg te denken is in onze gemeente, zoals ze zegden. Een een advertentie in ons blad beschouwen ze geenszins als weggegooid geld. Zij zien hun deelneming daarenboven als een sociaal-kulturele bijdrage. Wat wij volmondig beamen.

Na de advertentieslag volgt de abonnementsshernieuwing. Naar jaarlijkse ge-woonte zullen onze medewerkers zich bij U aanbieden om 150 fr te inkasseren. Inderdaad, B.T.W. en prijsverhogingen allerhande hebben ons niet kunnen be-letten de abonnementsprijs te handhaven. Meer nog, wij hopen U voor hetzelfde geld nog meer kwaliteit te brengen. Daarom durven wij er op rekenen, dat U onze werwers - deze mensen die tijd en moeite trotseren om van huis tot huis te gaan - gulhartig zult ontvangen.

Staf VIVIJS.

P.S. Onze adverteerders hoeven zich niet te verontrusten. De vernieuwde publiciteit vinden zij inderdaad eerst in ons februari-nummer, het eerste nummer van de volgende jaargang van DE SCHAKEL.

Ons MAANDELIJKS PORTRRET

BEELDEN UIT MIJN KINDERJAREN
UIT MIJN JEUGD ZO VRIJ EN BLIJ !

In verbeelding zien we ze vaak herleven, onze Breendonkse figuren uit de dertiger jaren. Mensen die toendertijd voor ons iets te betekenen hadden, DE GROTEN in onze kleine kinderoogen, waar wij, jongelingen, om een of andere reden naar opkeken. Om enkele namen te noemen : pastoor Somers, Zuster Emelie, Nele de garde, gemeentesekretaris Jos Dewit, meester Verlinden, senior, burgemeester Moortgat en... Frans Van den Eede, den Tist.

Met deze laatste uit de rij gaan we even nader kennis-maken, hem als het ware dichter bij u brengen.

De man met de blauwe kiel, de floeren broek, de verweerde handen en de werkmanspet. U verklappen dat hij geboren is, staat immers gelijk met een open deur instampen. Maar dat het op 19.11.1899 was, als eerste in de lange rij bij Tistes Wis en Voskes Jef, zo sekuur wist U het zeker niet. Maar dat hij werkmanspet was - en welk ene ! - een goeie pint kon verteren, aan (dorps)politiek deed, steeds fluitend door 't leven ging en daarbij zeer actief was als toneelspeler bij de plaatselijke studiekering, de latere toneelkring HERLEVING, dat wist u des te beter.

Hij was een tijdgenoot van Frans van Filles, Frans van den Dolf, Jefke van Heinke-Waar, Dis van Snackaert en nog vele andere mannen, die niet altijd van moeders rok hingen, maar die wisten dat leute en plezier, gezonde ontspanning, ook een stukske van dit aardse leven zijn.

Zijn glorielijde beleefde den Tist in de jaren '35 tot '40, en wel als

den **TIST**

verwoed supporter van het Breendonks glorie-elftal ORANJE BOVEN, dat toender-
tijd een ware triomftocht hield door de rangen van onze Vlaamse Voetbalbond.

Hier schijnt dan wel - als om deze episode te besluiten - 't gordijn
gevallen en beleven we een periode van stilstand, als een holle leegte in
ons bestaan. De oorlogsjaren '40 - '45 waren voor de fabrieksarbeider, Frans
VAN DEN EEDE, ook harde tijden. Een zwaar gezin : vijf kinderen in de bloei
van hun leven. Zeven hongerige magen dienden iedere dag gevuld. "Dat kunt ge
alleen maar oplossen door iedere dag, zondag inkluis, dubbel uwen bult te
zetten", zegt den Tist. "Gelukkig", vervolgt hij, "mochten we genieten van een
blakende gezondheid en zijn we zonder veel kleerscheuren deze sombere dagen
doorgesparteld."

In een volgend schuifke gaan we de komende dingen door een andere bril
bekijken. Wijzelf leven niet meer op zulke grote afstand van onze helden. We
gaan er zelf mee samenwerken, als acteur en medebestuurslid van de toneel-
kring, waarvan den Tist - na het vroege afsterven van zijn voorzitter en
boezemvriend, de meester van Benoeës Waar - met algemeenschap van stemmen tot
nieuwe president werd verkozen.

Waar we hem 't besten kenden, daar willen we hem dan ook 't meest be-
lichten : op de planken, waar hij voor "zijn" Breendonk jarenlang zijn talen-
ten en kwaliteiten tentoonspredde.

In een treurspel of drama had hij zijns gelijke niet. Hij kon de mensen
in de zaal echt doen meesnotteren. Zelfs opgever Frans Goossens (de Fits)
kon geen enkel stuk uitsouffleren zonder "roodbekreite" ogen.

Zijn veelzijdigheid bewees onze vriend in karakterrollen, waar hij om-
zeggens geen komedie meer speelde, maar alles echt beleefde. "Het kan niet
natuurlijk genoeg zijn", placht hij te zeggen. Zo stond hij - 't was in een
tafereel uit het drama DOOR VOLHARDING - als een dief met verwilderde haardos
bij een brandkast. Wijlen Meester Verlinden, die hem tijdens dit tafereel op
de scène moest betrappen, beleefde de schrik van zijn leven en werd als het
ware wit om de neus toen hij bemerkte dat Tiske zich gewapend had met een
authentieke dolk. "Hij kan toch zo gemeend in zijn spel opgaan", murmelde de
oude toneelrat alvorens, door schrik bevangen, 't podium te betreden.

In het toneelwerk DE BRUSSELSE STRAATZANGER moest door een groep
Spaanse officieren gefeest, gebrast en natuurlijk wijn gedronken worden met
de teut van de fles aan de mond. Den Tist, die vooraan op 't toneel stond, had
zich een portie doorzichtige wijnflessen aangeschaft, ze gevuld met groseille-
water en er vijf "ad fundum" van geledigd. "k Moest wel", klaagde hij daarna
met een van buikpijn vertrokken gezicht, " 't publiek kan alles te perfekt
volgen en ik kon hier toch mijn prestige niet verliezen...."

Voorzitter van een vereniging zijn is niet zomaar een eretitel voeren,
maar brengt ook verplichtingen met zich. Ook bij HERLEVING. Daar hadden ze de
gewoonte, wanneer een van de leden in het huwelijk trad, met het voltallig
bestuur, de voorzitter aan de kop, op 't trouwfeest hun heilwensen te gaan
aanbieden, waarna door de kassier een huwelijksgeschenk werd overhandigd.

Zulk een avond te mogen bijwonen, was wel een attractie op zichzelf. Het ging dan meestal zo, dat we onverwacht, in volle diner, bij de feestvierders aankwamen. Doch geen nood, 't bestuur redde het wel, door ervoor te zorgen niet te ver van de drankopslagplaats te blijven wachten, alzo hun kostbare tijd bijlange niet in ledigheid doorbrengend. Wanneer dan hun moment gekomen was, werden zij plechtig door één der diensters tot vóór het schuchtere bruidspartje geleid. Statig stonden zij dan daar, de kopstukken van de kring, met een gekregen sigaar als een lichtende flambie in de mond, te kijken naar Meester Verlinden, junior, die tot dicht bij 't jonge paar was doorgeschoven, bij wijze van aanzet even kuchte, zijn sigaar door den Tist liet vasthouden, om dan met een stemverheffing, zoals alleen onderwijzers dat kunnen, in naam van gans de sjoseteit een rijmgedicht voor te dragen, dat door de toehoorders fel gewaardeerd werd. Het warm applaus werd meestal gevolgd door een stilte, die ons geweldig ambeteerde. Het maakte ons wel een beetje nerveus dit dode moment. Behalve de voorzitter, die dan te kennen gaf, dat hij een lieke zou zingen uit zijn rijk gevuld repertorium van gezelschapsliederen uit de goeie oude doos.

En zingen dat kon hij, den Tist. Met zijn Johny Jordaanstem was hij de enige uit het gezelschap die de hoge sol'zuiver, zonder enig piepend geluid, kon voortbrengen. Voor een trouwgelegenheid was het lied vanzelfsprekend aangepast. Het keervers werd dan door ons uit volle borst, steunzoekend bij mekaar, nagezongen, midderwijl de solist een kleine pauze gunnend, waarvan hij dankbaar gebruik maakte om even aan de inderhaast toegestoken borrel te nippen en een paar forse trekken aan zijn sigaar te doen om dan op een haast speelse manier, samen met de sigaarrook de eerste tonen van de volgende strofe uit zijn longen te persen.

In sommige koepletten werd 't woord of beter het lied gericht tot het bruidspartje en werden er zelfs venijnige prikjes gegeven. De bruidegom werd meestal aangemaand zijn lief vrouwtje met zachtheid en tederheid te omringen, hetgeen door de aanwezigen luidruchtig beaamd en dik onderstreept werd.

Sommige zinspelingen brachten 't jeugdige partje wel eens in verlegenheid. Doch in de meeste gevallen herpakten zij zich nog al vlug en gaven door een schuchter lachje te kennen, dat ook zij reeds lang wisten waar Abraham de mosterd haalde. Dit was een geruststelling, waarop het bestuur zijn werk als af beschouwde.

Na een teken van de voorzitter besloten we dan op de goede afloop van de plechtigheid in de aanpalende herbergen nog menig pintje te gaan nuttigen op de gelukkige toekomst van het bruidspaar.

Daarna ging den Tist zich, samen met zijn spitsbroeders, achter de pandoertafel zetten om dan met een lawaai van jewelste, maar in vreugde en plezier, het feest verder te vieren.

Helaas, vriend-voorzitter Frans VAN DEN EEDE, HERLEVING is gestorven,

kapotgegaan. Spijtig ! Een teken des tijds ! T.V.-konkurrentie en neem maar op ! Maar Tist, gij blijft : gezond en levenslustig als voorheen, weliswaar een ietsje stiller, maar gelukkig als stichter van een schone familie, samen met uw vrouw, Gerardinneke, tussen kinderen, kleinkinderen en aanverwanten.

Giljon VERBRUGGEN.

Liefde is...

...iemand hebben met
wie je op jacht naar
een flatje kan gaan.

BREENDONK.

STRATEN.

Schaal 1:20.000

1cm = 200m

BREENDONK

STRAATNAMEN

1. Achterheide
2. Beenhouwerstraat
3. Bessemstraat
4. Beukenlaan
5. Brandstraat
6. Breendonkstraat
7. Cederlaan
8. De Buisseretlaan
9. Dendermondsesteenw
10. Dorpstraat
11. Eigenaarstraat
12. Europalaan
13. Jan Hammeneckerstr
14. Groenstraat
15. Groenveldweg
16. Hogedreef
17. Hoogheide
18. Kasteellaan
19. Koning Leopoldlaan
20. Koningin Astridlaan
21. Lindenlaan
22. Molenheide
23. Meerhoflaan
24. Molenplein
25. Moorstraat
26. Pastoor Somerslaan
27. Peeterstraat
28. Provincielaan
29. Pullaarstraat
30. Schaafstraat
31. Sint Jozefstraat
32. Storystraat
33. Cyriel Verschaevestr
34. Veurtstraat
35. Vredelaan
36. Wachtingstraat
37. Winningstraat
38. Zavelstraat

BREENDONK VROEGER en NU

Wij zetten onze speurtocht naar de naamverklaring voort. Nu willen wij de straatnamen even onder de loep nemen.

ACHTER- en HOGE HEIDE :

Deze namen hoeven geen verdere verklaring. Dat Breendonk, buiten zijn moerassen, nog "rijk" was aan uitgestrekte heidegronden zal van langsom genoegzaam geweten zijn.

BEENHOUSERSTRAAT :

Alhoewel deze naam van recentere datum blijkt te zijn, is de oorsprong en de verklaring niet te achterhalen. Wij kunnen ons bijgevolg enkel aan gissingen wagen. Gaat het hier misschien om de straat waar een beenhouwer woonde? Het feit dat "beenhouwer" enkelvoudig gebruikt wordt, duidt er m.i. op, dat het hier slechts om één, welbepaalde beenhouwer, dus "de" beenhouwer van het dorp ging...

Op te merken, dat volgens oude archiefstukken deze straat voorheen PAEPENSTRAAT genoemd werd. Paepen of papen kennen wij reeds van PAPPENHEIBOSSEN.

BESSEMSTRAAT :

De naam komt klaarblijkelijk van het oud-Engels en oud-Fries BESMA, dat evenals bast af te leiden zou zijn van wortel, met de betekenis van "samenbinden", dus de samengebonden twijgen. (Etymologisch woordenboek van Dr. J. De Vries)

In de volksmond is bessem gelijk aan bezem. Ouderen van dagen beweren, dat langs de hogergelegen straat, met wegdek uit verharde aarde, eertijds struikhout groeide dat dankbaar benut werd voor het vervaardigen van bezems.

Deze straat maakte bij het begin van onze tijdrekening deel uit van de heirbaan, die de Romeinen hadden aangelegd van BAVAY in Noord-Frankrijk naar, eensdeels de Schelde (Bornem) en anderdeels over de Rupel naar AKEN in Duitsland.

BRANDSTRAAT :

Was vóór de aanleg én van de huidige provinciale baan Dendermonde-Mechelen én van de brug in Willebroek over het kanaal Brussel-Rupel een onderdeel van de toenmalige weg Dendermonde-Mechelen en sloot als dusdanig in Willebroek aan bij de zogeheten Oude Dendermondestraat.

Volgens Prof. K. Roelandts zou Brandstraat komen van BRAND, een bos waar de leden van de gemeente of de gemeenschap brandhout mocht halen. Dus een weg of straat langs waar de bewoners van het nabije dorp om hout gingen in de BRAND.

BREENDONKSTRAAT :

Behoort tot de oudste straten van Breendonk. Zij werd onder die naam reeds vernoemd in het LANDTBOEK VAN PUDERSE in 1665.

Volgens Wauters in HISTOIRES DES ENVIRONS DE BRUXELLES zou zij Palingstraat geheten hebben. Misschien was zij het sluitstuk tussen de Willebroekse en Puurse Palingstraat. In Willebroek werd zij omgedoopt in Overwinningstraat.

Het is moeilijk uit te maken welke de oorspronkelijke benaming van deze straat is geweest. Wij durven zelfs onderstellen, dat beide namen gelijktijdig gebruikt werden, de ene door de officiële instanties en de andere door de burgers. Het dubbel naamgebruik is geenszins ongewoon.

Voor de besproken straat heeft men zich overigens niet tot twee namen beperkt. Op oude kaarten, o.m. op de verzamelkaart van het kadaster, dd. 1819, zien wij deze straat als WEG VAN LONDERZEEL NAAR WILLEBROEK aangeduid.

DE BUISSERET LAAN :

In feite GRAAF DE BUISSERET LAAN, naam die officiëel werd vastgelegd in de gemeenteraadzitting van 19.1.1937. Hij werd gegeven als huldeblijk aan de twee burgemeesters-jubilarissen uit deze illustere graaflijke familie.

Deze mooie laan maakte oorspronkelijk deel uit van de KAPELLEWEG (zie later).

ZAVELSTRAAT :

Volgens voornoemde verzamelkaart van het kadaster, dd. 1819, JAEGERSTRAAT genoemd. De oorsprong van deze naam is ons niet bekend. Toch lijkt het niet onwaarschijnlijk, dat de betekenis dient gezocht in het veelvuldig gebruik van deze weg door jagers.

DENDERMONDSESTEENWEG :

Deze benaming spreekt voor zichzelf en hoeft bijgevolg geen nadere uitleg.

DORPSTRAAT :

Hier evenmin hoeft een verklaring gegeven. Wel kunnen wij erop wijzen, dat deze straat oorspronkelijk deel uitmaakte van de SCHAAFSTRAAT en eerst in 1850 een zelfstandig karakter heeft gekregen. Het gedeelte gelegen tussen het gemeentehuis en DEN IJZEREN werd tot voor een tiental jaren Molenheide genoemd.

EIGENAARSTRAAT :

Voorheen GEITENSTRAAT. Deze benaming durven wij afleiden ofwel van het

groot aantal geiteboeren die destijds deze straat bewoonden, ofwel van de aangrenzende "graskanten" die een uitstekende graasterrein was voor geiten.

Voor de herkomst van de huidige benaming liggen twee verklaringen voor de hand. Ofwel werd de straat zo genoemd naar het groot aantal eigenaars aldaar van huizen en of gronden, ofwel precies om tegengestelde reden. Misschien wensten de bewoners van de naburige straten op die wijze de spot te drijven met de "huurders" van deze straat, die - wie weet? - pochers waren en zich voor "eigenaars" lieten doorgaan.

GLAZENSTRAAT :

Verdwenen straatje, dat eertijds vertrok ter hoogte van de huidige pastorij, verder liep achter de bestaande huizen alover de Buisseretlaan (toenmalige Kapelleweg), weer achter de bestaande huizen en Het huidige brouwerijkompleks en in de Breendonkstraat uitmondde.

Er zijn nog resten van bedoelde straat. Zij kan best als een vluchtstraat in geval van brand bestempeld worden.

Van waar komt de naam? Misschien had men voor de wegverharding gebruik gemaakt van (veel) verbrijzeld glas...

De oorspronkelijke betekenis van glas was "het glinsteren", hetgeen blijkt uit het middelnederduits "glaren" of "glooien". Waren er in de wegbedekking elementen die op zekere momenten, bijvoorbeeld bij felle zon, aan het schitteren of glinsteren gingen? Of waren de belendende struiken een geliefkoosde pleisterplaats voor glimwormen? Wij raden maar

Staf Vivijs.

Kennismaking met

In Torhout, in het hartje van West-Vlaanderen, landt hij op onze planeet aarde. De kalender wijst dertien januari negentienhonderd een-en-twintig. De muziek zit hem in het bloed. Notenlezen en -zingen gaan spelenderwijs. Op zijn negende verjaardag krijgt hij zijn eerste muziekinstrument: een klarinet. Zes maanden later stapt hij mee op in de Torhoutse harmonie. Hij maakt snel vorderingen. Op minder dan geen tijd is hij solist. De klarinet wisselt hij af met de alt-saxofoon.

Midderwijl doet hij de nodige wijsheid op in de lagere school en haalt er hoge cijfers. Die flinke uitslagen houden voor zijn ouders een aanwijzing in, nl. dat de knaap verder moet studeren.

"In de muziek zit geen toekomst. Daarmee kan je niet behoorlijk de kost verdienen", oordelen pa en ma Demares. Zij laten zich daarom adviseren en... het wordt voor de jonge Marcel de normaalschool, dus een opleiding tot onderwijzer. Het blijkt geen verkeerde keuze te zijn. Het "gaat en onderwijs alle volkeren" lijkt wel een roeping voor Marcel Demares, deze uitermate sociaal bewogen man, wiens devies luidt: "dienen" en "anderen gelukkig maken om zelf gelukkig te kunnen zijn".

Hij kent een geanimeerde jeugd, uiteraard beladen met muziek. Zelfs de oorlog kan hem niet beletten aan deze passie, zijn tweede natuur, te voldoen.

Wij leven nog in een roes van bevrijding als hij in negentienhonderd vijfenveertig - op V-dag als wij ons niet vergissen - voor legerdienst opgeroepen wordt. Ze zijn inderdaad de klas veertig niet vergeten!

Al is hij reeds drieëntwintig toch neemt hij de troep niet tragisch op. De Rijksmiddelbare Meisjesschool in de Tuyaertsstraat te Boom is de geïmproviseerde kazerne waar hij een belangrijk deel van zijn term zal kloppen. Het soldaatjespelen wordt voor hem zowaar een pret, want dra ontdekt "men" zijn muzikaal talent.

Hij laat zich niet pramen. Tijdens een soldatenfeest, in een overvolle zaal, treedt hij op als klarinet-solist. Hij krijgt een uitbundig applaus.

Marcel Demares

Tussen het publiek zit een schuchter meisje aandachtig en vol bewondering naar die "artiest" te luisteren. Jeanne Avondts - zo is haar naam - is ook aanwezig op het eerste bal van de Belgische soldaten. Amor is eveneens van de partij. 't Wordt liefde op het eerste gezicht tussen Marcel en Jeanne.

Onze verliefde krijger moet helaas de gezellige Boomse noedkazerne ruilen voor het grote, kille kamp van Beverlo. Het heimwee naar de liefvallige Jeanne Avondts reageert hij af met musiceren, waartoe hij ook hier ruimschoots de gelegenheid krijgt. Hij richt er meteen zijn derde legerorkest op, nu een twaalf man sterke formatie. Hiermee rotst hij van het ene bal naar de andere ontspanningsavond. Overal oogsten hij en zijn muzikmakers enorme bijval. Meerdere aanbiedingen van de Welfare-dienst voor optreden in Duitsland moet Marcel afwijzen, omdat enkele orkestleden de lange afwezigheid van huis niet aankunnen.

Na de legerdienst wordt het ernst met de liefde. Begrijpelijkwijls laat de verre afstand Torhout - Boom geen lange verloving toe.

In negentienhonderd zesenvieftig worden de ringen gewisseld. Marcel en zijn Jeanne nemen hun intrek bij vader en moeder Avondts. Boom is een inwoner rijker.

Voor kostwinning is intussen reeds gezorgd. Marcel verwerft een plaats als onderwijzer in de buurgemeente Ruisbroek-aan-de-Rupel. Tot in negentienhonderd drieënvijftig zal hij deze betrekking bekleden. Dan - niet zonder heimwee - doet hij de stap naar de Provinciale Technische School te Boom, waar hij aanvankelijk als full-time godsdienstleraar start en nu onze technici-in-spe de geheimen van de moderne wiskunde bijbrengt. Aan Ruisbroek en zijn toenmalige leerlingen bewaart hij het beste aandenken.

In de steenbakkersgemeente Boom herinnert men zich nog terdege die fameuze soldaat-klarinetist. Het ligt voor de hand dat hij verzocht wordt om aan te sluiten bij de katholieke harmonie DE RUPELZONEN. Vanzelfsprekend zegt hij ja. Weigeren kan hij immers niet ! Daarbij is muziek voor hem een behoefte, het middel bij uitstek om aan gemeenschap te doen.

Bij de RUPELZONEN leert hij de heer Brants kennen, een muziekchef waarvoor hij de grootste bewondering heeft. "Het was een uitzonderlijk begaafd en begeesterend leider", zegt Marcel, "iemand die uitsluitend leefde voor de muziek, die hem overigens fataal zou worden. Inderdaad, in de stadsfeestzaal te Antwerpen, tijdens een concert met de fanfare van Eikevliet, zakte hij zieltoegend in elkaar. Bomen sterven staande", aldus Marcel Demares.

Vaak wordt beweerd dat het toeval de wereld regeert. Wij laten deze bewering voor wat ze waard is. Toch zal het louter toeval zijn dat, nu twintig jaar terug, het echtpaar Demares in Breendonk doet belanden. In negentienhonderd drieënvijftig noteert Jull Meeus hun namen in onze bevolkingsregisters. Zij vestigen zich met de ouders van Jeanne op de Rijweg, waar zij de hoeve open van Jef Peeters, bij ons beter gekend als Jef-de-lei.

Maar geen toeval is het, dat Marcel zich op de buiten komt nestelen. In Torhout - eigenlijk een grote landelijke gemeente - woonde hij immers in een

buitenwijk, omzeggens tussen de boeren. Op de Rijweg, in de reuzegrote hof achter de pas gekochte hoeve, kan hij die andere ingewortelde liefde, deze voor de grond, ongebreideld botvieren. Al de vrije uren die hem buiten de muziek resten, gaan nu naar tuinieren.

Tien jaar doet hij zo rustig aan op de Rijweg en...niemand kent hem in Breendonk. Eén uitzondering : Juul Meeus, onze sympathieke oud-koster en oud-muziekchef van de fanfare LEONARDUSKRING. Deze heeft inderdaad weet van het bestaan van Marcel Demares en diens muziekkapaciteiten. Niet te verwonderen dat Juul op hem beroep doet. Overigens niet vergeefs. Zegden wij niet, dat Marcel Demares gewoon niet neen kan zeggen. Zo zal hij, naar aanleiding van prijskampen, tweemaal de Breendonkse fanfare versterken.

Na tien jaar gaan de echtelieden Demares zich opnieuw in Boom vestigen. Marcel's schoonouders blijven evenwel de Rijweg trouw.

In Boom - om precies te zijn, in de H. Hartparochie - wordt hij vlug opgemerkt door de pastoor, die de godsdienstleraar-aan-de-Technische-School verzoekt de katechese te verzorgen. Weer is het antwoord ja, en ook weer zet Marcel zich met hart en ziel in.

"Wie veel kan, kan nog meer", oordeelt de pastoor en polst Marcel omtrent de eventuele oprichting van een kerkkoor. Even aarzelen en dan komt de instemming. Met ijver en de inzet van al zijn mogelijkheden leidt hij de oefeningen van "zijn" gemengd koor. De resultaten blijven niet uit.

Op zekere Kerstdag zijn ze "te gast" in de kloosterkapel van de Zusters van Melsele. Marcel is erg gegriepeerd en heeft hoge koorts. Hij kan noch wil "zijn" koor in de steek laten. Goed ingeduffeld, volgepropt met koortswerende middeltjes, laat hij zich naar Melsele rijden. De uitvoering verloopt vlot. Marcel Demares leidt zijn mensen als nooit voordien. Hij krijgt verdiende felicitaties van Zusters en koristen. Hij herinnert zich evenwel niets. " 't Verliep als in een droom, net of ik was gehypnotiseerd", zegt hij.

Deze "uitstap" heeft zware gevolgen. Bij de griep komt een zware bronchitis die hem van Kerstmis tot Pasen op ziekenrapport houdt. Hij zal nooit meer de oude worden en noodgedwongen, met een van pijn verkramp hart, zijn koor en de katechese moeten opgeven.

Maar intussen heeft hij in de Technische School een orkest in elkaar getimmerd. De bedoeling is jeugdmissen te verzorgen. Tijdens de middagpauze, de boterham in de hand, stoot hij op enkele weken zijn mannen klaar.

Pastoor Michiels - toen nog onderpastoor - krijgt lucht van deze jeugdmisuitvoeringen. De adjunct-direkteur van de Technische School in Boom - onze Maurice Van Ackerbroeck - geeft hem de raad eens te gaan luisteren. Dit doet onze paster, onverwijld nogwel. Hij is één en al bewondering en enthousiasme. Hij aarzelt dan ook niet om Marcel Demares met zijn schoolkoor naar Breendonk te inviteren. Het antwoord op deze uitnodiging is bij voorbaat gekend. En zo duikt.... na een onderbreking van vijf jaar, Marcel Demares terug

in Breendonk op. Menig parochiaan herinnert zich nog die frisse uitvoering, die overigens lang gespreksstof is geweest.

Andermaal - nu twee jaar terug - laten Marcel en Jeanne zich in de Breendonkse bevolkingsregisters inschrijven. Van hun eigendom op de Rijweg verkopen zij de helft. Die hof is trouwens veel te groot geworden ! De andere helft - naast het bestaande woonhuis, dat nog steeds door de schoonouders betrokken wordt - laten zij tot een fraaie woonst ombouwen. Het interieur richten zij stemmig en smaakvol in.

Bij het parochiegebeuren is het echtpaar Demares evenwel nog steeds niet betrokken. Zij stemmen af op de H. Familie-Willebroek ...tot pastoor Michiels even komt aankloppen. Deze wil een liturgisch advieskomitee oprichten en kan hiertoe een kracht als Marcel Demares best gebruiken. De vraag is nauwelijks gesteld of de sociaal bewogen man geeft prompt zijn instemming. Hij en het bedoeld komitee blijven niet werkloos. Zo worden, mede onder impuls van de nieuwbakken parochiaan, een stel vernieuwingen - of zeggen wij liever : verbeteringen ? - ingevoerd.

Pastoor Michiels - die memorabele jeugdmis indachtig - vraagt aarzelend of Marcel iets voelt om met Breendonkse jongeren regelmatig een jeugdmis te verzorgen. Als steeds volgt een prompt ja-antwoord. De eerste uitvoering op dertig december l.l. wordt door de overtalrijke aanwezigen zeer gesmaakt. Marcel Demares' stelregel : "Zingen en laten zingen", wordt daarbij zeer op prijs gesteld. Ieder voelt aan dat dit echte liturgische gemeenschapsvorm is.

Marcel Demares, vol vuur gestart met het jeugdkoor, gelooft vast in een schone toekomst van onze parochie. Daarom roept hij met aandrang alle gelovigen op om - waar zij ook maar enigszins kunnen - mee te werken aan die schone toekomst. Hij wil er daarbij op drukken, dat het ware geluk slechts aan gevonden worden in een gelukkige omgeving, wat inhoudt, dat wij - overigens in eigen belang - dienen mee te werken aan het geluk van anderen.

Met gewettigde trots vermelden wij, dat Marcel Demares zeer lovend spreekt over onze SCHAKEL. "Een keurig, flink gestoffeerd tijdschrift zoals ik er ooit een in handen kreeg", zegt hij. Hij wenst ons soldatenblad nog een lang en bloeiend bestaan toe. Waarvoor wij hem van harte danken.

Maar danken willen wij Marcel Demares vooral voor de prachtige initiatieven die hij tot dusver nam. Bovendien willen wij hem veel moed en...volharding toewensen.

Tot slot brengen wij hulde aan Jeanne Avondts, zijn echtgenote, die voor hem een onmisbare steun is. Zij laat hem niet alleen toe zich voor anderen te beijveren, maar moedigt hem hierbij nog sterk aan.

Wij zijn gelukkig en fier dergelijke mensen in ons midden te hebben.

Staf VIVIJS.

DAG Klapper

december

Vr 15 - We zijn langs de Schaafstraat gereden omdat verschillende mensen ons attent hadden gemaakt op het pareltje van een voetbalveld dat de Veteranen met mankracht aan het klaar stomen zijn. Ter plaatse hebben wij er ons kunnen van vergewissen dat deze lof niet overdreven is, zodat onze hartelijkste gelukwensen gaan naar deze voetbalploeg.

Za 16 - In ONS KLEIN BRABANT lezen wij :

"Zaterdag, omstreeks middernacht, ontstond brand in de frituur van Roger Bogaerts, staande langsheen de autostrade, tegenover de afspanning SPAANS HOF.

De brandweer van Willebroek verscheen ter plaatse en kon voorkomen, dat gans de eetgelegenheid uitbrandde. De vloerbekleding en de kookinstallatie werden meest getroffen. Men vermoedt dat er kwaadwilligheid in het spel is, gezien het gebouwtje nog in het nieuws kwam".

Zo 17 - In 't SCHUUR projekteert Paul Lauwers dia's over zijn zeevaarten met de Godetia, die hij zo boeiend in onze SCHAKEL heeft beschreven. Hij heeft er een zeer gesmaakte montage van gemaakt. Dia's, kommentaar een aangepaste achtergrondmuziek staan op een even hoog peil. Waarvoor wij Paul van harte feliciteren. Met hem betreuren wij, dat er zo weinig aanwezigen zijn. Misschien de Kerstexamens, Paul ? Een volgende maal haal je vast een bomvolle zaal.

Ma 18 - In het gemeentehuis leidt Arnold Aerts, namens GEJE (de Gemeentelijke Jeugdraad), een vergadering waarop o.m. Jos Snackaert, voorzitter van de Gemeentelijke Cultuurraad, aanwezig is. Enig punt op de agenda : ORGANISATIE VAN DE WEEK VAN DE SOLDAAT. Resultaat van een zeer vruchtbare bespreking is dat er 3 manifestaties

in bedoelde week gepland zijn, nl.

- 1) op donderdag, een voorlichtingsavond voor toekomstige miliciens en hun ouders;
- 2) op vrijdag, een SOLDATENAVOND, ingericht door de Kultuurkring en waaraan een heel stel Breendonkenaars hun medewerking verlenen en
- 3) op zaterdag, een soldatenmis, opgeluisterd door het jeugdkoor o.l.v. de heer Demares, met homelie door een authentiek legeraalmoezenier. Aan de soldatenavond, -mis en andere initiatieven wordt ook door de Meisjesschool en de Jongensschool, zowel door leerkrachten als door leerlingen, meegewerkt.

- Het liturgisch advieskomitee is aan z'n derde werkvergadering toe. Ditmaal bij de Zusters, omdat een omschakeling van de centrale verwarming de pastorijs volledig in de kou laat.

Di 19 - 's Avonds vergadert in het Centrum het komitee dat zich het wel en wee van deze ontmoetingsplaats aantrekt. Onder meer wordt er gehandeld over de komende volkskermis en over de verschillende manifestaties die er bij deze gelegenheid zullen plaatsvinden.

Wo 20 - In 't CENTRUM, in een lokaal waar de kachel koppig dienst weigert en de aanwezigen lekker in de kou laat zitten, vergadert het bestuur van EN TOCH SCHIJNT DE ZON. Er wordt duchtig aan de organisatie van DE GROTE DAG VAN DE BREENDONKSE GEHANDIKAPTEN op zondag 14 januari e.k. getimmerd.

- Er gebeuren eigenaardige dingen in de post. Tot grote verwondering van fakteur Jan Moortgat waren deze morgen alle gordijnen uit zijn post-paleis verdwenen. Jan is direkt op zoek getrokken, maar heeft geen enkel spoor van de snode daders kunnen ontdekken.

Do 21 - En nog maar eens botsen. In de dikke mist rijden er ter hoogte van de verkeerslichten enkele personenwagens op elkaar in. Het bleef bij een hoop schroot. Gelukkig maar, er moeten niet altijd gekwetsten zijn.

Za 23 - In de kerk van Liezele wordt te 19 uur een H. mis opgedragen ter nagedachtenis van de overledenen van HET VIERKANT. Wij konden niet aanwezig zijn, doch waren in gedachten bij deze betreurde vrienden.

- Ondertussen heeft iedereen al gemerkt dat er aan het gemeentehuis een

kerstversiering is aangebracht in de vorm van enkele bomen en gekleurde lampen. Nast de kerk is ook het stalletje opgetrokken.

Zo 24 - Een grote dag voor de Rijweg. Het gemeentebestuur komt er zijn zegen geven over het beëindigen van de werken en bij dezelfde gelegenheid willen de Veteranen hun terrein op grootsse manier inspelen. Dit gaat gepaard met een kleine receptie, het bezoek aan de lokalen door de vooraanstaanden, een traditionele haag gevormd door de twee ploegen, de aftrap door de burgemeester en lintjesgeknip door schepen De Bondt. De openingwedstrijd Veteranen-K.W.B. Breendonk werd door de Veteranen verdiend gewonnen met 1-0.

- Jan Teugels is ook niet bij de pakken blijven zitten. Hij won op overdonderde wijze zijn tweede veldrit van het seizoen. Als Jan vaker in zijn categorie moest rijden zou hij al heel wat meer bloemtuilen bij elkaar hebben gereden, dat staat vast.

Ma 25 -

Middernachtmis van Kerstmis. Eerst en vooral wensen we aan al onze lezers een zalig en vreugdevol Kerstfeest en dat er vreugde moge heersen in hun harten. De middernachtmis wordt opgeluisterd door het koor. Ondertussen zijn er menselijke vreugde en vrede komen verstoren, want in de jongensschool werd er ingebroken. De dief of dieven zouden onder meer een bandopnemer over het muurtje willen kiepen hebben, maar dat is hun niet gelukt.

- De hoogmis wordt eveneens opgeluisterd door het zangkoor IN DULCI JUBILO, nu versterkt door een pleiade jeugdige en knap musicerende blokfluitertjes, dit alles voorbereid en geleid door de intussen voldoende gekende Jan De Bondt. Nadien biedt de pastoor - weer bij de Zusters - omdat de centrale verwarming van de pastorij nog altijd niet van goeden wille is - een stemmige drankreceptie aan alle koorleden en fluiteniërs.

26 - Weer citeren wij uit ONS KLEIN BRABANT :
"Nadat voor enkele dagen voor de frituur in de Peeterstraat, rechtover de afspanning SPAANS HOF de brandweer van Willebroek diende opgeroepen gebeurde dit laatste nu tijdens de nacht van dinsdag op woensdag, omstreeks 3 uur.

Ditmaal betrof het de frituur aan café CASTEL, alwaar het kraampje, uitgebaat door R. Van Laer, totaal uitgebrand was toen de brandweer ter plaatse verscheen.

Het is zo goed als zeker dat er kwaadwilligheid bij deze tweede vernieling van een frituur, gemeoid is".

- De liefvallige zestienjarige Babine Magdaleens uit de Breendonkstraat, 57, die meermaals een handje toestak bij het "pinnen" van onze SCHAKEL, komt in Tisselt in een bocht met haar bromfiets ten val en loopt hierbij kneuzingen op. Wij wensen onze ex-medewerkster een vlug en algeheel herstel toe.

Vr 29 - Ten gemeentehuize wordt overgegaan tot het toekennen van de jaarlijkse toelagen. Dit vormde zowat het belangrijkste punt van de vergadering, naast het zoeken naar een oplossing voor het gevaarlijke verkeersknooppunt Molenheide, Dorp, Breendonkstraat, Peeterstraat en Veurt.

- In het Centrum viert de dansklub van 't Schuur feest. Alle dansparen die de cursus volgden zijn aanwezig. Bij een dans - wij gaan lekker niet verklappen welke - doet Vic Tourné een verkeerde beweging met zijn voet. Het resultaat blijkt te zijn dat Vic nu met gescheurde gewrichtsbanden zit. We wensen hem een vlug herstel.

- Tenslotte wordt de zevende editie van de Centrumrally over de doopvont gehouden. Meer dan waarschijnlijk, om niet te zeggen zeker, heeft deze plaats op zondag 13 mei. De inrichters hebben zich vorgenommen de rally te vergemakkelijken. Nu reeds doen we een warme oproep tot de Breendonkse autobezitters om op die dag met hun gezin een uitstapje te maken. Misschien komt u wel ergens in een omgeving waar u nog nooit bent geweest en waar het heerlijk is om later nog eens rustig terug te keren en te wandelen. De inrichters hebben inderdaad besloten nu eens niet in de onmiddellijke omgeving van de gemeente te blijven maar een nieuwe richting te kiezen.

Za 30 - In de kerk heeft een mis voor de jeugd plaats. De kerk was veel te klein. Het koor, onder leiding van de heer Demares, verzorgde deze eucharistieviering op een werkelijk buitengewone manier, die veler bewondering afdwong. Wij wensen de koorleider, de zangers en de orkestleden van harte geluk met hun fraaie uitvoering.

- De volksdansgroep "Annemarieke", de Kultuurkring, en het gemengd parochiaal zangkoor vieren feest in 't Centrum. Ook de sympatizanten van die groeperingen zijn welkom op de pannekoekenbak. Het begint allemaal op tijd, maar het duurt, duurt en bleef duren tot 's anderen-daags.

- In de namiddag hadden de Leeuwkes van de Rijweg en Oranje-Boven een

wedstrijd gespeeld in het kader van het tornooi der Veteranen. Oranje Boven haalde het en zal morgen de finale spelen. De leeuwkes krijgen de K.W.B. voorgeschoteld voor de derde en vierde plaats of troosting.

- Zo 31 - Het tornooi werd in de wacht gesleept door de Veteranen die Oranje Boven in bedwang hielden en dank zij de strafschoepen de verdiende overwinning uit het vuur sleepten. Voordien hadden de Leeuwkes de maat genomen van de K.W.B. in een wedstrijd die tien minuten voor tijd werd beëindigd door een beslissing van de scheidsrechter. Voegen we eraan toe, dat toen de wedstrijd het beslissend stadium al voorbij was.
- In de Breendonkstraat een botsing, zo wordt ons gesignaleerd. Er vielen geen gekwetsten, maar het duurde toch een hele poos eer het verkeer zijn normale weg kon voortzetten.
 - Velen onder u hebben op de televisie de stijl van Jan Teugels kunnen bewonderen, waarvan Fred Debruyne op bepaald ogenblik zei dat hij deed denken aan Erik De Vlaeminck.

januari

Ma 1 -

Een zelig en gelukkig nieuwjaar. Een jaar zonder veel belastingen, met veel geluk bij de nationale loterij met niets dan goed weer, schone reizen en af en toe een goed werk. Dat is wat we onze lezers wensen. Moest er iets zijn dat we niet hebben vernoemd, zoals onder meer een goeie gezondheid, dan denkt u maar dat we niet alles kunnen schrijven, anders wordt ons blad te dik en reklameert de faktor, die we ook al het beste wensen.

Heel vroeg horen we de 900-hulpdienst op de autostrade Antwerpen-Brussel. Hij begaf zich naar Steenhuffel waar bij een verkeersongeluk twee jonge kerels op slag werden gedood.

- Op het Molenplein zijn ook eigenaardige dingen gebeurd. De oudste dochter van Jefke Roose brengt een bezoek aan haar ouders. Manlief parkeert zoals het hoort de wagen netjes voor de deur. Trekt de sleuteljes van het contact en sluit de wagen af. Wanneer zij enkele minuutjes bij Jef binnen zijn, willen ze hun familie vergasten op enkele geschenken. Maar owee, de wagen is weg en de cadeautjes zijn mee. Niemand had iets gehoord.

Di 2 - Uit Villars s/Ollen (Zwitserland) stuurt Paul Lauwers, pas afgezwaid van 't leger, alle lezers van DE SCHAKEL zijn hartelijkste nieuwjaarswensen. In uw aller naam danken wij onze sympathieke Breendonkse wereldreiziger.

- Vandaag gaan meerdere bestuursleden van de Breendonkse Bond voor Gehandikaptten op toer voor inschrijving van de leden op het feestmaal dat hen wordt aangeboden op zondag 14 e.k.

- Wo 3 - Iedereen heeft op het kleine scherm kunnen meemaken hoe de drie nieuwe EEG-leden de zes ouden inblikten. Gelukkig was het enkel een voetbalwedstrijd. Maar wellicht betekent dit voor ons dat we onze ogen moeten openhouden of de nieuwe leden zijn ons te slim af.
- Do 4 - Engeland is bij de EEG. Dat heeft men in Wolvertem aan de lijve ondervonden. In een typische Engelse mist rijden er niet minder dan 25 wagens op elkaar in. Zeven auto's branden uit. Gelukkig vielen er geen slachtoffers.
- Vr 5 - De auto van de dochter van Jefke Roose is teruggevonden, zo wordt ons doorgeseind. Maar de cadeautjes lagen er niet meer in. Men kan immers niet alles hebben.
- Za 6 - Het dorp loopt vol van Driekoningen, zodat we er bijna gaan aan twifelen dat er maar slechts drie koningen bij Jezus op bezoek zijn geweest de eerste dagen van zijn leven. Bij ons zingen ze allemaal om ter best, zonder onderscheid. En voor een keer lopen in verschillende landen van de wereld weer verschillende rassen - zijn het dan geschilderde - broederlijk naast elkaar. Waarom kan het altijd niet zo gaan.
- Zo 7 - Een hoogmis zoals wij er nooit een bijwoonden ! De fanfare zorgde voor de muzikale op-luistering. In de rubriek VERENIGINGSLEVEN verneemt U meer hierover.
- Ma 8 - Uiterst belangrijke vergadering van de EULTUURKRING. Drie punten staan op de agenda : de organisatie van een kerkconcert, een leerlingenvoordracht van de Willebroekse muzik-school en een soldatenavond. Hierover leest U eveneens meer in de rubriek VERENIGINGSLEVEN.
- Di 9 - In 't Schuur is een tweede groep yoga-beoefenaars van start gegaan. Uit commentaren van doorzetters blijkt, dat deze sport inderdaad een heilzame invloed heeft op hun psychische en fysieke konditie. Dus allemaal naar de yoga, als 't mag ! Inlichtingen bij de verantwoordelijke van 't Schuur.
- Wo 10 - Ieder zal reeds lang gemerkt hebben, dat de verre afstand die

Breendonk van Zutendaal scheidt voor mevrouw De Vos-Sledsens geen beletsel is om onverminderd haar zeer gewaardeerde tekenmedewerking aan ons soldatenblad voort te zetten. Samen met een reeks mooie en vrolijke en vrolijke illustraties stuurde zij een vriendelijk briefje waarin zij alle lezers laat groeten en nogmaals herhaalt, dat zij en haar echtgenoot de beste herinneringen aan Breendonk bewaren. Intussen zijn zij de gelukkige eigenaar geworden van een stuk bouwgrond in de onmiddellijke omgeving van het openlucht-museum van Bokrijk. Zij hopen er kortelings een woonhuis te laten optrekken. Voor Schakellezende bezoekers aan dit museum misschien gelegenheid om effe goei-dag te gaan zeggen.

Do 11 - Op onze advertentie over wipten wij ook even bij Roger Van Delm ('d Hand) binnen en vonden de sympathiekerd lang uitgestrekt op een divan "Griep", vroegen wij hem. "Neen", antwoordde hij, "pas terug uit de kliniek na een heelkundig ingrijpen aan de knie." "Voetbalongeval", wilden wij weten. "God neen", zei hij, "een doodonschuldige wals bij Lowieke Verhoeven was de oorzaak. Opeens een onverdraaglijke pijn in de knie en daar zeeg ik pardoes ineem. Iedereen dacht aan komedie. Was het maar waar geweest..." Tot daar de onfortuinlijke Roger Van Delm, die wij een vlug en algeheel herstel toewensen.

Zo 14 - Grote dag voor de Breendonkse minder-validen, die de ganse dag de troetelkinderen waren van de lokale bond voor gehandicapten "EN TOCH SCHIJNT DE ZON".

Ma 15 - Breendonk werd de laatste tijd niet van onheil gespaard. Meerdere dorpsgenoten verlieten ons voor eeuwig of werden door zware ziekte, hartinfarkt of beroerte getroffen. Onze zeer verdienstelijke medewerker, gemeentebediende Jan De Boeck uit de Breendonkstraat, is ook bij de slachtoffers. Wij hopen van harte dat hij vlug te been is, want Breendonk en DE SCHAKEL kunnen hem niet missen.

- Hierna de gemeentelijke toelagen, zoals zij toegekend werden in :

	1971	1972	1973
Broederbond Veldwachters	500	500	500
Werk verlaten kinderen	1.000	1.000	1.000
Ekonomische Raad Prov. Antw.	3.450	3.450	3.450
V.V.V. Kl. Bzabant	4.000	4.000	4.000
Komitee Jaarmarkt	25.000	25.000	27.500
Boerenbond Onderl. Bedrijfshulp	1.000	1.000	1.000
Proefstation St. Kat. Waver	5.000	5.000	5.000
Vlaams Onderwijscentr. Brussel	1.000	1.000	1.000
Gemeentelijke Jeugdraad	53.200	58.000	68.550
Kultuurkring	5.000	5.000	5.000

	1971	1972	1973
Bibliotheek	15.000	20.000	20.000
Fanfare+Trommelkorps	15.000	15.000	15.000
Zangkoren	2.000	2.000	5.000
V.T.B.-voordrachten	500	500	500
Vrouwengilde	1.000	1.000	1.000
Postzegelclub	1.500	1.500	1.500
Bond Gepensioneerden	5.000	5.000	10.000
De Schakel	5.000	-	5.000
K.W.B.	6.000	6.000	6.000
Boerengilde	1.000	1.000	1.000
N.S.B.	2.500	2.500	2.500
Sportverenigingen (volgens aktiv.)	25.000	25.000	30.000
Vogelkundige kring	1.500	1.500	1.500
Gehandikaptten	6.000	6.000	6.000
Besch. Werkplaats Kalfort	1.000	20.000	20.000
Beboortepremies	20.000	20.000	20.000
Voorhuwelijkssparen	20.000	20.000	20.000
Bond van Grote en Jonge Gez.	5.000	5.000	5.000
N.W.K.	2.000	2.000	2.000
Bloedgevers	2.500	2.500	2.500
Ontwikkelingshulp Bronta	1.000	1.000	5.000
Borenbond	-	1.000	1.000
Cursus Soc. Promotie	-	12.000	12.000
Bouwpremies	-	100.000	100.000
Gezinshulp	-	-	15.000
Kankerbestrijding	-	-	1.000